

en Mindrepris til Eksport af $3\frac{1}{2}$ Øre pr. Pund; det vil altsaa betyde, at man faar Lov til til Hjemmemarkedet at betale en Pris af $13\frac{1}{2}$ Øre pr. Pund over højeste Eksportpris og over den Pris, der er bestemt for de forskellige Varer. Det er en tilstrækkelig Pris til, at man er i Stand til at konkurrere med Eksportmarkedet og Eksportørerne, og det er en tilstrækkelig Overpris til at sikre, at vi herhjemme i Danmark faar de Varer, vi har Brug for, i Forhold til dem, der føres frem paa Pladserne. Jeg kan da i alt Fald ikke tænke mig det muligt, at en Landmand eller handlende skulde sælge til Eksport et Dyr af samme Kvalitet 100 Kr. billigere blot for at skade Hjemmeforsyningen. Det ærede Medlem fra Sæby nævnde, at saa vilde det foregaa paa den Maade, at de allerfedeste Dyr tager en 3—4 magre med sig. Ja, det er meget muligt, men den Skade er jo i og for sig heller ikke saa stor. Thi Forholdet vil da blive det, at saa faar vi den jævne og til Hjemmeforsyningen mere passende ensartede Vare til Forbrugerne her, medens de allerfedeste Dyr maaske gaar til Eksport og slæber de magreste med sig. De allerfedeste, dyreste Varer vil alligevel ikke blive dem, som bliver købt til den almindelige Befolkningens Forsyning herhjemme, det er de fineste Varer, som bliver brugt helt andre Steder. Jeg kan derfor ikke anerkende den Betragtningens Rigtighed, at det skal være nødvendigt for at sikre, at Landet faar alt det bedste, at give en stor Overpris. Vi har nemlig ikke saa mange 1ste Klasses Varer, at de i Forhold til det, vi har Brug for herhjemme, kan være tilstrækkelige.

Endelig vil jeg gøre et Par Bemærkninger angaaende den Bekymring, det ærede Medlem fra Sæby udtalte for, hvordan Afsetningsforholdene vilde blive til Efteraaret efter den daarlige Udsigt, vi nu har til en normal Høst herhjemme i Danmark i Aar. Jeg tror, vi maa regne med, at Forholdene for Afsetningen er ganske anderledes nu, end de var paa samme Tidspunkt i Fjor. I Fjor stod vi saaledes, at vi havde for det første en fuldstændig Afspærring af Tilførsler udefra ligesom nu, og dernæst havde vi en begrænset Mulighed for Eksport, og vi havde endelig for det tredje ganske anderledes rigelige Flæskforsyninger til Befolkningens Underhold herhjemme. Nu staar vi overfor et Efteraar, hvor det er ganske rigtigt, at det store Udbud af Kreaturer vil komme frem, men hvor vi kan regne med et Forbrug herhjemme, som i Forhold til samme Tidspunkt i Fjor er 50 pCt. højere

paa Grund af de manglende Flæskforsyninger; vi staar overfor at vedtage en Kødordning, som vil give et Merforbrug af en 2—3'000 Stykker Dyr om Ugen; vi staar overfor en Eksportmulighed, hvor netop vore Nabolande har stærkere og stærkere Trang til og Brug for alle de Dyr, vi overhovedet kan undvære til Eksport o. s. v. Jeg tror af den Grund, at Bekymringerne for, at Priserne paa disse Varer for det første skulde blive altfor lave, er unødvendige; de er unødvendige, hvis ikke der indtræder Forhold, som ingen kan forudse. Jeg tror derfor, man med Sikkerhed kan regne med, at det eneste, som kan ske i det Efteraar, vi gaar i Møde, i Retning af Priser og Konkurrence paa Kreaturmarkedet, skulde være dette, at Knapheden herhjemme ikke skulde blive lige saa stor, som den har været i Sommer, og derved den Konkurrence, som Hjemmemarkedet yder, ikke blive lige saa stram og lige saa stærk. Det er den eneste Forandring, man kan gøre Regning paa med Hensyn til Prisen. Den anden Bekymring, nemlig for, at de 14 Øres Eksportafgift vilde give mange flere Penge, end man har anslaaet den til i Lovforslaget, tror jeg lige saa lidt er berettiget. Det skal nok vise sig, at efterhaanden som Knapheden paa Næringsmidler gennem Mangelen paa Flæsk bliver stærkere og stærkere, og derved at vi gennem denne Lov gør det muligt, at Flæskerationerne erstattes med Oksekød, vil Aftagningen til Hjemmeforbruget blive saa stærk, at der ikke bliver større Gennemsnitsekspert pr. Uge, end man har kalkuleret det til i Lovforslaget. Jeg tror slet ikke, man kan regne med de Eksporttal, vi havde paa samme Tidspunkter i Fjor. Thi Forholdet er jo dette, at vi har faaet Besætningerne forringet med 13 pCt. og, som jeg sagde før, faaet forøget Hjemmeforbruget med 50 pCt. og staar overfor at vedtage en Kødordning, som vil kræve 2—3'000 Dyr pr. Uge. Derfor tror jeg, at den Kalkulation af den ugentlige Eksportmængde, som Lovforslaget indeholder, er saa nøgtern, at man under de nuværende Forhold kan anstille sine Beregninger derefter, og efter min Mening er baade Bekymringen for, at vi til Efteraaret her i Danmark kommer til at sælge vore Kreaturer til Spotpris, og Bekymringen for, at Statskassen skal tjene Penge ved denne Lov, ganske unødvendig.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger om de Virkninger, som denne Lov vil have overfor det danske Landbrug, fordi jeg tror, at særlig paa dette Omraade,